

3 Cmo 12/99-265

ČESKÁ REPUBLIKA

KRAJSKÝ SOUD
v Hradci Králové

29-06-2000

_____ krát _____ příl.
Kolky za _____ Kč

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě, složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Macka a soudců Mgr. Michaely Kudějové a JUDr. Miloše Tomsy, CSc., v právní věci žalobce: Müller-medicínská, laboratorní a měřicí technika, a.s., se sídlem v Brně, Dykova 2, IČ: 18824064, zastoupeného JUDr. Tomášem Fuchsem, advokátem se sídlem v Brně, Panská 2/4, proti žalovanému: Medesa, s.r.o., se sídlem v Poličce, Šaffova 105, IČ: 64254577, zastoupenému JUDr. Jiřím Kašparem, advokátem se sídlem v Poličce, Palackého nám. č. 62, o nároky z jednání nekalé soutěže, k odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. října 1998 č.j. 33 Cm 219/96-233

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se v odvoláním napadeném výroku, označeném jako II., p o t v r z u j e v rozsahu povinnosti žalovaného zaplatit žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku jako přiměřené zadostiučinění částku 200.000,- Kč, ohledně zaplacení zbývajících 300.000,- Kč se m ě n í tak, že žaloba se v tomto rozsahu z a m í t á .

V odvoláním napadeném výroku, označeném jako III., se rozsudek m ě n í tak, že žalovaný je povinen zdržet se šíření údajů o tom, že je distributorem výrobků firmy TOA Medical Electronics (Europe) GmbH, Hamburg, SRN (název výrobků SYSMEX), na území České republiky, ledaže k tomu bude smlouvou oprávněn, v ostatním se zamítavý výrok rozsudku p o t v r z u j e .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně i soudem odvolacím.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou domáhal se žalobce vydání rozsudku, jímž by bylo uloženo žalovanému 1. zdržet se do tří dnů od právní moci rozsudku jakékoli distribuce a prodeje výrobků firem Eppendorf-Netheler-Hinz GmbH, Hamburg, SRN a TOA Medical Electronics (Europe) GmbH, Hamburg, SRN (obchodní název výrobků SYSMEX) na území České republiky včetně šíření údajů o tom, že distributorem těchto výrobků je žalovaný, 2. zaplatit žalobci částku 1 mil. Kč jako přiměřené zadostiučinění v penězích, 3. zveřejnit na své náklady výrok rozsudku v Hospodářských novinách dvakrát po sobě v průběhu kalendářního měsíce následujícího poté, co rozsudek nabyde právní moci, a dále žalobci nahradit vzniklé náklady řízení. K odůvodnění uplatněných nároků žalobce uvedl, že je dceřinnou společností rakouské firmy MEDIZINISCHE LABORMESSTECHNIK GmbH, Wien, která na tuzemský trh více jak 25 let dodávala výrobky lékařské techniky, mj. firem Eppendorf a TOA SYSMEX. Po svém založení v r. 1991 žalobce převzal distribuci a servis též výrobků obou uvedených firem, přičemž měl a má právo výhradního prodeje předmětných výrobků. Zaměstnancem žalobce byl mj. od 1.9.1991 pan [REDAKCE] a to ve funkci [REDAKCE] prodeje. Bez vědomí žalobce jmenovaný založil ke dni 28.6.1995 žalovanou společnost, v níž zároveň převzal funkci [REDAKCE]. Informace získané u žalobce použil a používá ve prospěch žalovaného. Pracovní poměr jmenovaného skončil k 30.4.1996. Obdobně pak k žalovanému přešli další zaměstnanci žalobce - [REDAKCE] a [REDAKCE]. Žalovaný protiprávně použil databázi obchodních partnerů a rozeslal jim informační tiskovinu, obsahující tvrzení, že v důsledku organizačních změn bude nadále činnost žalobce vykonávat společnost žalovaná, a to včetně dodávek výrobků, materiálů a komponentů obou zmíněných firem. Na předmětném letáku jsou uvedena jména bývalých zaměstnanců žalobce, čímž měl být snad vytvořen dojem "kontinuity" v poskytovaných službách a dodávkách. Žalovaný nadále vyvíjí činnost na trhu na základě neoprávněně získaných informací, obchodem s produkcí obou zmíněných firem dále porušuje práva žalobce jako jediného oprávněného dodavatele a distributora. Podle žalobce se svým jednáním - šířením tiskoviny, jež obsahuje údaje neodpovídající skutečnosti - dopustil žalovaný jednání nekalé soutěže - klamavé reklamy podle § 45 ObchZ, rovněž dále parazitování na pověsti žalobce, jenž je na místním trhu znám více jak 25 let. Vytvářením zdání jakési kontinuity v poskytování služeb a dodávek výrobků měli zákazníci nabýt dojmu, že žalovaný je novým subjektem snad založeným žalobcem, který má prostřednictvím týchž zaměstnanců pokračovat v činnosti žalobce. Je zřejmé, jak žalobce uvedl, že bez použití údajů žalobce, obchodních kontaktů se zákazníky žalobce, neoprávněného převedení telefonních čísel z žalobce na žalovaného a vytváření dojmu jakéhosi nástupnictví by žalovaný žádného zisku z prodeje lékařské techniky nedosáhl. Proto s poukazem na § 53

ObchZ navrhl, tak jak shora uvedeno. V průběhu řízení vzal zčásti - a to v rozsahu uložení povinnosti zdržet se distribuce a prodeje výrobků firmy Eppendorf - svou žalobu zpět.

Žalovaný se uplatněným nárokům bránil, jak vyplývá z jeho vyjádření k žalobě, tvrzením, že založením společnosti a odchodem zaměstnanců od žalobce nedošlo k porušení žádné zákonné či sjednané povinnosti. Popřel, že by žalovaný ke své činnosti využíval žalobcovu databázi obchodních partnerů či jiných neoprávněně získaných a použitých informací. Jednání nekalé soutěže se nedopustil a proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Soud prvního stupně rozsudkem ze dne 12.10.1998 po té, co zastavil zčásti řízení (ohledně nároku na zdržení se prodeje a distribuce výrobků firmy Eppendorf, který vzal žalobce zpět), pod bodem II. výroku uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 500.000,- Kč jako přiměřené zadostiučinění, ve zbytku (bodem výroku označeným jako III.) žalobu zamítl, o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (bod IV. výroku). Uložil dále žalobci v bodu V. výroku povinnost k zaplacení částky 125,- Kč na účet soudu (jako náhradu statem uhrazených nákladů tlumočnicka). V odůvodnění rozsudku, po té co uvedl důvody žaloby, konstatoval její částečné zpětvzetí, o němž rozhodl podle § 96 odst. 1, 3 o.s.ř., a stanovisko žalovaného, soud uvedl svá zjištění, učiněná z provedených důkazů. Zjistil jako nesporný pracovní poměr zakladatelů společnosti žalované u žalobce. Z účastnického výsledku prokuristy žalobce [redacted] zjistil, že výhradní obchodní zastoupení firmy TOA Medical Electronics GmbH Hamburg, jehož nositelem je rakouská firma, bylo převedeno na žalobce jako dceřinnou společnost, dále že po odchodu zakladatelů žalovaného byly žalovaným užívány telefony žalobce, byla vymazána databáze žalobce na pracovišti. Na veletrhu Pragomedika v r. 1996 byly rozdávány nabídkové letáky žalovaného. Odchod pracovníků se projevil podle výpovědi prokuristy poklesem obrátu o cca 20-30%. Z účastnické výpovědi [redacted] žalovaného a bývalého pracovníka žalobce [redacted] soud zjistil, že podle jeho tvrzení nebyl seznámen s exkluzivitou zastoupení firem Eppendorf a TOA. Jmenovaný potvrdil, že se stal posléze zakládajícím společníkem a [redacted] společnosti žalované, rovněž že další zakladatelé jsou bývalí zaměstnanci žalobce a že žalovaný podniká v oblasti dodávek laboratorní techniky. Připustil, že žalovaný oznámil partnerům telefonní čísla původně náležející žalobci (pro 3 stálé a 5 mobilních aparátů) a distribuoval nabídkový leták. Popřel však, že by zastupoval firmu TOA a dodával její výrobky zn. SYSMEX. K okruhu zákazníků žalovaného rovněž připustil, že jde o klienty, které získali po celou dobu trvajících kontaktů, rovněž že žalovaný usiloval o zastoupení firem Eppendorf a TOA. Z letáku žalovaného s datem 16.4.1996 soud zjistil, že v něm žalovaný inzeruje organizační změny od 1.5.1996 s tím, že celý obchodní a servisní tým, zabezpečující produkty Eppendorf, TOA-SYSMEX a Behnk CL4-8, přechází pod firmu Medesa s.r.o., s uvedením sídla žalovaného, kontaktních adres, telefonních čísel a jmen osob, které byly zaměstnanci žalobce. Učiněná zjištění soud prvního stupně

hodnotil tak, že nemá za prokázané, že žalobce je výhradním zástupcem firmy TOA v ČR (byť nemá pochybnosti, že toto zastoupení mateřské rakouské společnosti náleží), nelze proto zdržovacímu nároku ohledně této firmy vyhovět. Při zkoumání naplnění skutkové podstaty nekalé soutěže vyšel ze závěru, že žalovaný se nekalosoutěžního jednání dopustil, když se vydával na relevantním trhu za nástupce a pokračovatele žalobce v rozsahu jeho předmětu podnikání, kontaktů místních a personálních včetně identických telefonních čísel, a tím vyvolal nebezpečí záměny. Jako přiměřené zadostiučinění považoval soud prvního stupně zaplacení částky 500.000,- Kč. Ve zbytku pak žalobu zamítl, o nákladech řízení účastníků rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř., o nákladech státu pak tak, že je uložil zaplatit žalobci jako navrhovateli důkazu, při němž tyto náklady vznikly.

Uvedený rozsudek napadl žalobce svým odvoláním v rozsahu - jak upřesnil při jednání o odvolání - v němž byla žaloba zamítnuta (tj. v zamítavém výroku, označeném jako III.) a v souvisejícím výroku o nákladech řízení účastníků (označeném jako IV.). Vytýká soudu prvního stupně, že sice v rozsudku konstatuje, že se žalovaný dopustil jednání nekalé soutěže (a přiznal proto žalobci právo na zaplacení přiměřeného zadostiučinění v částce 500.000,- Kč), v rozporu s provedenými důkazy však žalobci nepřiznal právo na zaplacení zbývajících zadostiučinění v penězích a rovněž žalobu zamítl v rozsahu uplatněného nároku na uložení povinnosti žalovanému zdržet se distribuce a prodeje výrobků SYSMEX. Udělení práv na distribuci a prodej výrobků SYSMEX bylo sjednáno ve smlouvě ze dne 1.4.1992 mezi žalobcem a mateřskou rakouskou společností, smlouva byla soudu předložena, ten se však smlouvou nezabýval. Žalovanému přitom bylo velmi dobře známo, že žalobce právo výhradního prodeje má, což ostatně vyplývá z přiloženého dopisu ze dne 22.3.1998 současného [redacted] žalovaného z doby, kdy byl zaměstnancem žalobce. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek v zamítavém výroku změnil tak, že žalovanému bude uloženo zaplatit žalobci ještě 500.000,- Kč přiměřeného zadostiučinění a uložena povinnost zdržet se prodeje výrobků SYSMEX firmy TOA Medical Electronics (Europe) GmbH, Hamburg, SRN, a nahradit žalobci náklady řízení před soudem prvního stupně i náklady odvolacího řízení.

Rozsudek napadl svým odvoláním rovněž žalovaný, a to ve výroku, jímž bylo žalobě vyhověno a žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku 500.000,- Kč (bod II. výroku). Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že se dopustil jednání nekalé soutěže, za nástupce a pokračovatele žalobce se nevydával. Žalobce neprokázal, že pouze on je oprávněn k distribuci a prodeji výrobků SYSMEX na území ČR, ostatně smlouva o výhradním prodeji váže pouze její účastníky, nikoli třetí osoby. Pokud žalovaný obchoduje na trhu a usiluje o obchodování na trhu s výrobky TOA SYSMEX, nedopouští se žádného nekalosoutěžního jednání. Když takový výrobek zakoupí a se ziskem prodá, nelze ho za to postihnout. Vytýká soudu prvního stupně, že není patrno, z jakého důvodu soud přiznal žalobci právo na zaplacení právě částky 500.000,- Kč a navrhl, aby rozsudek soudu prvního stupně ve vyhovujícím výroku byl změněn tak, že žaloba bude zamítnuta.

Vrchní soud v Praze na základě a v rozsahu podaných odvolání přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a násl. o.s.ř. a dospěl k závěru, že jsou dány důvody k částečné změně napadené části rozsudku podle § 220 odst. 1 o.s.ř.

Skutkový stav zjištěný soudem prvního stupně, jak byl i v odůvodnění jeho rozhodnutí popsán (pro stručnost zde odvolací soud na zjištění soudu prvního stupně odkazuje), vychází z důkazů, jež účastníci navrhli v průběhu řízení a byly před soudem prvního stupně i provedeny. Je třeba zdůraznit, že provedení dalších důkazů ke svým tvrzením účastníci ani v odvolacím řízení nenavrhovali (§ 120 odst. 1, 3 o.s.ř.), až na dále zmíněnou listinu - dopis z 22.3.1993, přiloženou k odvolání žalobce. Odvolací soud zjistil z tohoto dopisu, že žalobce v něm reaguje na zjištění, že zákazník zakoupil výrobek SYSMEX nikoli jeho prostřednictvím, uvádí se zde, že žalobce je výhradním distributorem těchto výrobků pro ČR. Dopis je podepsán za žalobce [REDAKCE]. Na základě provedených důkazů jak před soudem prvního stupně tak i soudem odvolacím považuje odvolací soud jako rozhodná pro rozhodnutí této věci následující zjištění:

Je nesporné, že žalobce od svého vzniku 23.4.1991 podniká v oboru distribuce zdravotnických přístrojů a že žalovaný pro tentýž obor podnikání (mimo jiné) vznikl zápisem do obchodního rejstříku dne 28.6.1995. Je nesporné, že společníky žalovaného jsou bývalí zaměstnanci žalobce, kteří u něho zastávali funkce [REDAKCE] ([REDAKCE] , servisní [REDAKCE] ([REDAKCE] , obchodní [REDAKCE]). Je nesporné, že pracovní poměry jmenovaných skončily u žalobce ke dni 30.4.1996. Je prokázáno, že pod označením žalované společnosti jmenovitě uvedení bývalí zaměstnanci žalobce neadresným dopisem z 16.4.1996 jeho příjemcům oznámili: "... určité zásadní organizační změny, které nám i Vám nastávají od 1.5.1996. K tomuto datu celý obchodní a servisní tým, zabezpečující produkty Eppendorf, TOA-SYSMEX a Behnk CL4-8 přechází pod firmu Medesa s.r.o." s uvedením adres poboček žalovaného a telefonních čísel. Dále je zde uveden příslib, že "budeme nadále poskytovat kompletní služby na obvyklé, snad ještě lepší úrovni a dodávat všechny potřebné výrobky, materiály a komponenty." Zde je třeba ještě uvést prokázanou okolnost, že v dopise uvedená telefonní čísla mobilních telefonů a pevného telefonu v [REDAKCE] užíval jako dosavadní majitel žalobce a k převedení na nového majitele došlo bez jeho vědomí. Dále je prokázáno, že na veletrhu Pragomedica v r. 1996 byl žalovaným rozdáván leták, v němž uvádí jako jím zajišťované produkty označení firem Eppendorf, TOA-SYSMEX, Behnk. Dále bylo prokázáno, že žalovaný se snažil získat pro sebe zastoupení firmy TOA, na kterou se obrátil dopisem ze dne 8.5.1996. Zde popisuje důvody vzniku společnosti žalovaného, uvádí že "bývalý český tým [REDAKCE] spojil své síly ve společnosti Medesa s.r.o." s tím, že není možné "riskovat image kvalitních služeb tím, že zůstaneme pod vedením rakouské mateřské společnosti." Žalovaný odkazuje na dosavadní úspěchy při prodeji a instalaci výrobků adresáta dopisu, podrobně rozebírá důvody,

jež vedly tým k opuštění žalobce - vytýká zejména rakouskému vedení nedostatky v organizaci řízení práce, přijímání k situaci na trhu neadekvátních rozhodnutí, někdy až chaotickou obchodní strategii a nastiňuje sestupnou tendenci rozsahu a úrovně služeb žalobce včetně prodejnosti výrobků adresáta. Uvádí zároveň, že žalovaný byl požádán většinou uživatelů SYSMEX o poskytování služeb, což je připraven učinit a činí tak i v zájmu adresáta "aby nedošlo k poškození trhu". Žádá proto o navázání obchodní spolupráce. Na dopis firma TOA reagovala odmítavě dopisem z 20.5.1996 s tím, že odchod týmu žalovaného od žalobce znamená rovněž ukončení možnosti jednání jménem společnosti SYSMEX v ČR. Dále bylo zjištěno, že žalovaný se stal k 1.1.1997 obchodním partnerem společnosti INEL Brno při zajišťování prodeje výrobků firmy Eppendorf.

Ve shodě se soudem prvního stupně i soud odvolací má z uvedených zjištění za prokázané jednání nekalé soutěže žalovaného. Žalovaný v rozporu se skutečností především o sobě již při svém vzniku šířil údaje, z nichž bylo možné usuzovat, že je oprávněn dodávat na český trh a zajišťovat servis výrobků firem Eppendorf a TOA (SYSMEX) jako jejich tuzemský zástupce. Toto vyplývá z letáku, jenž byl žalovaným rozdáván na výstavě Pragomedica a rovněž z dopisu ze dne 16.4.1996. Tento dopis byl zcela nepochybně rozeslán zákazníkům žalobce, a to jeho bývalými pracovníky (dokonce ještě za trvání jejich pracovního poměru k žalobci), tedy zákazníkům, s nimiž z titulu svého postavení u žalobce dříve jednali (viz odkaz na změny, které nastávají i pro adresáty dopisu, tedy pro zákazníky, a odkaz na dosavadní úroveň poskytovaných služeb). Shodnost uvedených telefonních čísel spolu s tvrzením, že celý obchodní a servisní tým zabezpečující produkty tam uvedených firem přechází pod společnost žalovaného, to vše nutně muselo vést adresáty dopisu k závěru, že společnost žalobce (ač zde výslovně zmíněna není, odkazy na dosavadní spolupráci a jména bývalých pracovníků však žalobce dostatečně adresátům dopisu ozřejmují) již se uvedeným předmětem podnikání zabývat nebude. Poukaz na organizační změny mohl též vyvolat dojem, že ke změnám dochází se souhlasem žalobce a že zde byl založen mezi ním (či rakouskou mateřskou společností) a žalovaným určitý vztah, z něhož vyplývá předání předmětu podnikání na žalovaného. Dopis žalovaného společnosti TOA pak zahrnuje ve značném rozsahu údaje o rakouské společnosti, ale i žalobci, zejména jeho podnikatelských schopnostech při zajišťování zájmů firmy TOA, s cílem přesvědčit adresáta, že to je žalovaný, kdo je lépe schopen jeho zájmy v ČR hájit.

Odvolací soud má za prokázané, že jednání žalovaného učiněné v rámci hospodářské soutěže, v přímém konkurenčním boji se žalobcem ve shodném oboru podnikání, splňuje všechny podmínky jednání nekalé soutěže a naplnilo zvláštní skutkové podstaty klamavé reklamy a zlehčování (§ 45 a § 50 ObchZ).

Je v rozporu s dobrými mravy soutěže a jednáním klamavé reklamy, pokud soutěžitel při zahájení své podnikatelské činnosti, kdy zde chybí jakýkoliv vztah právního nástupnictví

(ten nelze dovozovat z pouhého přechodu několika pracovníků), jakkoli naznačuje či předstírá návaznost své činnosti na dosavadní činnost jiného soutěžitele, eventuálně přímo její převzetí, tedy kontinuitu svých vlastních poskytovaných služeb a výkonů se službami a výkony (jejich rozsahem, kvalitou) dosud adresátům sdělení poskytovaných druhým soutěžitelem. Je v rozporu s dobrými mravy soutěže, pokud jednající soutěžitel pro získání výhodnějšího postavení na trhu nabídky vytváří klamnou představu o šíři jím poskytovaných služeb a výkonů tak, že naznačuje, že do jeho předmětu činnosti náleží i poskytování kvalitativně vyšších služeb (zde zastupování odborné veřejnosti známých firem), ač tomu ve skutečnosti tak není.

Je v rozporu s dobrými mravy soutěže a zlehčováním, pokud soutěžitel se obrátí na obchodního partnera druhého soutěžitele se svou nabídkou služeb a výkonů a přitom uvádí údaje, jež se týkají kvality podnikání tohoto soutěžitele a naznačuje, že druhý soutěžitel se zájmům osloveného obchodního partnera dostatečně nevěnuje a proto bude pro adresáta výhodnější zvolit právě služby soutěžitele takto jednajícího.

Uvedené dopisy a leták je třeba hodnotit jako projevy takového nekalosoutěžního jednání, jak je výše charakterizováno. Svým jednáním žalovaný naplnil beze zbytku zvláštní skutkovou podstatu nekalé soutěže podle § 45 odst. 1 ObchZ, když leták spolu s dopisem ze dne 16.4.1996 je projevem klamavé reklamy ohledně předmětu podnikání žalovaného. Není přitom ani natolik rozhodné, zda žalobce sám byl oprávněným zástupcem uvedených firem Eppendorf a TOA na českém trhu, rozhodné je, že jím nebyl v době konání veletrhu a rozesílání dopisu žalovaný, byť se snažil zde takovou klamnou představu o sobě vyvolat. Uvedený dopis z 16.4.1996 dále vytváří klamnou představu o možnostech dalšího podnikání žalobce a nelze přehlédnout ani jeho parazitní charakter (§ 48 ObchZ) ve zcela zřejmých odkazech na dosavadní činnost podepsaných osob u žalobce a určitou kvalitu jím poskytovaných služeb. Šířením klamných údajů o sobě a žalobci byl rovněž dopis firmě TOA, který nelze považovat za osobní soukromou korespondenci již pro konkurenční vztah žalovaného k žalobci a z dopisu jednoznačně plynoucí záměr získat na úkor žalobce výhodnější postavení. Převažujícím rysem tohoto dopisu je však zlehčování žalobce (§ 50 ObchZ).

Pokud tedy soud prvního stupně hodnotil jednání žalovaného jako jednání nekalé soutěže, je jeho závěr správný. Je dále nepochybné, že uvedeným jednáním došlo k podstatnému zásahu do dobré pověsti žalobce, když žalovaný vytvořil u jeho obchodních partnerů dojem o ukončení poskytování servisních služeb a zajišťování výrobků firem Eppendorf a TOA, resp. dojem, že tyto služby již nemohou být jím poskytovány v dosavadní kvalitativní úrovni (pokud zkušený tým dosud toto realizující ho opustil). Dobrá pověst určitého podnikatele je ve značném rozsahu dána i komplexností služeb jím poskytovaných, důvěrou v určitý dosažený kvalitativní standard a konec konců i počtem obchodních partnerů, jež jeho služby využívají. Zásah vyvolal pochybnosti o

komplexnosti a kvalitě služeb. žalobce po 1.5.1996, klamnou představu o snížení úrovně jeho celkového podnikání a vedl ke snížení počtu obchodních partnerů žalobce. Sám žalovaný ve svém dopisu firmě TOA uvádí, že většina dosavadních zákazníků žalobce - uživatelů výrobků SYSMEX - přešla k němu. I když toto mohlo být účelové tvrzení, prokazuje šíři zásahu. Ve shodě se soudem prvního stupně i soud odvolací proto považuje uplatněný nárok na zadostiuchinění podle § 53 ObchZ za odůvodněný, přičemž vzhledem ke všem okolnostem případu odvolací soud k vyrovnání vzniklé nemajetkové újmy považuje za přiměřené přiznání zadostiuchinění v penězích v částce 200.000,- Kč. Nemohl totiž přehlédnout, že žalobce (jak vyplynulo i z výsledku prokuristy žalobce) zčásti ztotožnil újmu hmotnou, spočívající v poklesu zisku v důsledku vstupu žalovaného na trh, ve zvýšených nákladech vídeňské centrály při zajišťování činnosti a úkolů žalobce, s újmou nehmotnou, která jen sama může být hrazena zadostiuchiněním, poskytovaným i v penězích. Toto nevzal soud prvního stupně v úvahu, jak patrně z odůvodnění jeho rozsudku. Proto podle § 220 odst. 1 o.s.ř. odvolací soud vyhovující výrok rozsudku ohledně zaplacení zadostiuchinění potvrdil jen v rozsahu úhrady uvedených 200.000,- Kč, a ohledně zaplacení zbývajících 300.000,- Kč změnil tak, že v tomto rozsahu žalobu zamítl.

Na rozdíl od soudu prvního stupně má odvolací soud dále za to, že je na místě i uložení povinnosti k zabránění opakování již jednou vzniklého závadného stavu, kdy žalovaný o sobě tvrdil, že je oprávněn distribuovat výrobky firmy TOA. Uvedené tvrzení - pokud nemá oporu ve smluvních vztazích - je totiž způsobilé zjednat žalovanému výraznou soutěžní výhodu a ovlivnit postavení účastníků na trhu, a to opět aniž je nutné zde zkoumat, zda takovým oprávněným distributorem je žalobce. K aktivní legitimaci žalobce k uplatnění takového nároku totiž postačuje existující konkurenční vztah účastníků. Vzhledem k přesvědčení žalovaného o nezávadnosti jeho jednání, kdy zaměňuje jednorázový (a tedy náhodný) odkup a prodej určitého zboží s kvalitativně zcela odlišným postavením jednat v dalších vztazích jako dodavatelem autorizovaný (tedy k tomu zmocněný) prodejce a subjekt poskytující servisní služby s garancí dodávek komponentů od dodavatele, nebezpečí opakování závadného jednání trvá. Proto podle § 220 odst. 1 o.s.ř. zamítavý výrok rozsudku soudu prvního stupně odvolací soud změnil tak, že povinnost zdržet se vytýkaného jednání (s omezením pro případ získání smluvního podkladu pro takové jednání) žalovanému uložil. Ohledně zbývajících částí žalobních nároků, o nichž již soud prvního stupně rozhodl zamítavě, nebyl odvolacím soudem shledán důvod ke změně rozsudku. Pokud žalobce požadoval přiznání práva na zveřejnění výroku rozsudku, pak odvolací soud má za to, že takové zveřejnění pouhého výroku postrádá opodstatnění, neodpovídá ust. § 55 odst. 2 ObchZ a ani by tím nebylo dosaženo cíle, jenž je uvedeným ustanovením sledován. Proto s odkazem na shora uvedené byl rozsudek v tomto rozsahu podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrzen.

O nákladech řízení před soudem prvního stupně i soudem odvolacím bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a 2, § 142 odst. 2 o.s.ř. a vzhledem jen k částečnému úspěchu každého z účastníků řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu těchto nákladů.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné a lze jej vykonat podle příslušných ustanovení o.s.ř.

V Praze dne 27. března 2000

JUDr. Jiří M a c e k v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

